

JA,
IK
WIL
EEN
BLANKE
MAN ...

Juliette Sambo

inkijkexemplaar

JA,
IK
WIL
EEN
BLANKE
MAN ...

Juliette Sambo

Eerste druk 2024

Copyright © tekst Juliette Sambo

Copyright © foto's omslag Ton de Koning

Omslag vormgeving ProBeeld | Ambilicious

Binnenwerk vormgeving Ambilicious Studio

Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious

Copyright © 2024 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-93366-15-2 | NUR 401

www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

**JA,
IK
WIL
EEN
BLANKE
MAN ...**

Voorwoord

Laat ik eerst mezelf voorstellen. Mijn naam is Juliette, een vrouw met een donkere huid, middelbruin kort afrohaar en bruine ogen. Met mijn lengte van 1.74 meter ben ik niet echt klein. Door de jaren heen ben ik misschien wat gekrompen, waardoor het weer meevalt. Ik ben be kroond met – wat men noemt – negroïde eigenschappen: een kleine, brede neus, dikke lippen en billen en de bij de laatste twee goed aansluitende bovenbenen en kuiten. De blanke man trok al heel vroeg mijn aandacht.

Vanaf dat ik televisie kon en ook mocht kijken, keek ik vaak naar een Venezolaanse soap. De blanke mannen die daarin speelden, waren voor mij de romantische helden die vrouwen op handen droegen. Meestal waren het lange mannen met een lichte kleur ogen en altijd goedverzorgde haren. Ik vroeg me dan nieuwsgierig af hoe het voelde om met mijn hand door hun haren te strijken. Bij onze haren kan dat niet.

De blanke man in de soap was gevoelig, had een luisterend oor, complimenteerde de vrouw, troostte haar en was er altijd voor haar. De seks was goed: voorspel gevolgd door hoofdspel en een naspel, welke vrouw wil dat niet?

In mijn omgeving zag ik weinig romantiek. Alleen aan het eind van de maand vond ik dat mijn buurman lief was voor zijn vrouw: het geld was binnen, boodschappen werden gehaald, maar dat was voor een korte periode. Hoe hun seksleven was, weet ik niet. Ik vermoed dat als je zo droog naar elkaar bent het er even droog aan toe gaat in bed. Of niet? Maar dat is mijn invulling, natuurlijk.

Mijn eerste relatie met een donkere man heeft mij niet van het romantische beeld dat ik van blanke mannen heb afgeholpen. Generaliseren wil ik echter niet, want ik hoor ook andere geluiden om me heen.

In dit boek laat ik donkere vrouwen van verschillende afkomst aan het woord: Antilliaanse, Arubaanse, Afrikaanse vrouwen uit landen waar de zon altijd schijnt en nu in Nederland wonen. Sommigen zijn hiernaartoe geëmigreerd, een enkeling is hier geboren. Zelf ben ik afkomstig uit het warme Curaçao.

In het laatste jaar van de lagere school, ik was twaalf, sloegen de hormonen bij me op hol.

Ik werd smoorverliefd op een Nederlandse jongen. Hij zat in het tweede jaar van de havo. Ik mocht helpen in de kantine met de verkoop van allerlei lekkernijen en hij kwam met zijn hoofd om de muur, waar ik achter stond. Ineens stonden we oog in oog met elkaar, zijn blauwe ogen raakten de mijne en zijn halflang blonde haren maakten meteen indruk op mij. Op slag verliefd was ik, verblind en kon hem niet uit mijn hoofd halen. Hij flirtte met mij. Ik schreef lange brieven over mijn gevoelens. Hij reageerde nooit. Na drie weken zag ik hem niet meer. We hadden vakantie en ik had liefdesverdriet. Dit duurde niet erg lang.

In 1989 kwam ik naar Nederland en werd twee keer verliefd op een Nederlandse man. Toch trouwde ik met een Javanen. Tijdens mijn huwelijk kwam ik verschillende vrouwen tegen die een relatie hadden of getrouwd waren met een blanke man. Vaak gaf ik advies aan vrouwen hoe ze met hun partners om konden gaan.

Na mijn scheiding ontmoette ik nog meer vrouwen. Net als ik hadden ze verhalen over hun relatie met een blanke man. Ik verzamelde alles over wat er allemaal misging en wat er goed ging. Het viel me op dat er veel verschil was in verwachtingen en ervaringen.

Op een dag begon ik te schrijven over mijn eigen ervaringen met een blanke man en kwam erachter dat we als vrouwen ergens instappen met een bepaalde verwachting zonder te weten wat de mogelijkheden zijn. Die er echt wel zijn. Dit is geen boek met gebruiksaanwijzingen, want die zijn er niet. Ik wil dat de lezer een beeld krijgt van wat ze tegen kunnen komen.

Janine

Eerste kennismaking.

Het is een vrijdagavond en heb ik afgesproken met een groep vriendinnen in de kroeg. Het is stampvol als ik binnenkom. Op weg naar mijn vriendinnen voel ik de nodige mannen-ogen op mij gericht. Het belooft een fijne avond te worden. Om een uur of twaalf voegt een vrouw zich bij onze groep. Janine blijkt een vriendin te zijn van iemand in onze uitgaansgroep.

Wie is Janine?

Janine komt voort uit een relatie tussen twee ouders met verschillende nationaliteiten. Haar moeder komt uit Aruba, haar vader uit Santo Domingo. Ze heeft altijd een glimlach op haar gezicht. O wee, als ze boos wordt. Dan verandert ze in een pittige vrouw die haar mannetje weet te staan. Ze houdt van gezelligheid met de nodige borreltjes die daarbij horen. Als ze aangeschoten is, neemt ze nog minder een blad voor haar mond. Ze is verleidelijk naar mannen die ze leuk vindt, en bot naar mannen die ze maar niks vindt. Een leuke meid met een scherp karakter.

Voor ze naar Nederland vertrok, leefde ze een rustig leventje op Aruba. Ze had een baan, reisde regelmatig naar Santo Domingo en kwam niets te kort.

- **Leeftijd** 49 jaar
- **Komt uit** Aruba
- **Lengte** ongeveer 1.60 meter
- **Haar** donkerbruin, met extensions
- **Ogen** donkerbruin
- **Kleding** korte rokjes, topjes, hoge hakken
- **Sieraden** simpele oorbel, simpele ketting

Interview

Ik sprak met haar af bij haar thuis, omdat ze niet altijd oppas had voor haar zoontje van tien. Ze had het gezellig gemaakt en bood me een kopje thee aan met een stukje cake, die ze zelf gebakken had. Zelf dronk ze een glas witte wijn.

Heb je ooit gedacht dat je een kind zou krijgen met een blanke man?

Ik wist vanaf klein al dat ik een blanke man wilde. Ik speelde met barbies en zei altijd tegen mijn vriendinnen dat als ik groot ben, ik met een blanke man zou trouwen en zo'n kind zou krijgen. Ik wilde een man én een kind met blauwe ogen.

Ik heb nooit een donkere man gehad, daar val ik niet op. En dat heeft niets met uiterlijk, maar het karakter van een donkere man in het algemeen te maken. De manier van een blanke man vind ik aantrekkelijker. Ze zijn minder macho, hebben niet een relatie met meerdere vrouwen.

Hoeveel mannen heb je gehad?

Ze bloost. Een relatie heb ik met vijf mannen gehad. Als je naar dates vraagt, ben ik de tel kwijt. Dat gaat zo gemakkelijk met internet. Je date een paar keer online, je ziet elkaar een paar keer en dan? Dan hebben de mannen het ineens druk. Dan weet je dat ze weer een andere vrouw hebben.

Vertel iets over de eerste man.

Mijn eerste vriend was een dominicaan, we hadden een kortstondig relatie. Hij was erg romantisch, maar had ook oog voor andere vrouwen.

Door zijn licht getinte huidskleur, donkeren ogen en zwarte halflange krulhaar viel hij op in een omgeving met overwegend donkere mensen. Dat maakte hem gewild bij de vrouwen.

Ik was verblind door het gevoel dat hij mij gaf, ik voelde mij speciaal want naast al de vrouwen die naar hem keken was ik de ware. Het gevoel dat je de winnares bent van de misverkiezing.

Totdat ik erachter kwam dat ik niet de enige was die een kind van hem verwachtte. Mijn ouders hebben mij van hem weggehouden en mocht ik geen contact meer met hem hebben. Ik was er kapot van, ik heb heel veel geleden. Het is heel zwaar om zwanger te zijn en liefdesverdriet te hebben. Eigenlijk had ik wel gewild dat hij bij de bevalling en de opvoeding van zijn kind betrokken zou zijn, maar die keuze mocht ik niet maken. Ik kreeg mijn zoon en moest werken om hem te onderhouden. Hij heeft nooit omgekeken naar zijn zoon. Je zou verwachten dat een vader moeite zou doen om zijn kind te ontmoeten, maar nee. Mijn zoon is moeilijk in de omgang, heeft ontwikkelingsproblemen. Stiekem denk ik dat het komt omdat hij dat stukje mist in zijn leven, de liefde van zijn vader. Mijn zoon gaat van de ene opleiding naar de andere en zo ook vriendinnen. Hij bedrinkt zich regelmatig en dan neemt hij mijn auto mee, wat niet zonder schade blijft. Hij komt niet vooruit in zijn leven en heeft vaak last van depressies.